

valami egyéb dolgot. Ott egy tábla volt, s hirtelen a többiek a hátoldalán észrevették az orrszarvú bogárról szóló információkat. Ez volt tehát a megfejtés!

Amíg Réka adminisztrált, Judittal megbeszéltük, hogyan közelítsük a közeli **5-ös számú pontot**. A kérdés itt így szólt: "milyen életfolyamatokat másol?" Egészen furcsa kérdések voltak, ez is hozzájárult a játék ízéhez :-). A pontot jelző karika közepén földút futott, a szomszédos kerítés és földletörés, no meg a kérdés sugallata alapján egy út menti táblát kerestünk, mely könnyen meg is lett, s a rajta lévő információkat elolvasva kaptunk választ a kérdésre. A földúton tovább haladva egy újabb táblán találtuk meg a **2-es ponton** lévő kérdésre adandó választ ("cserestölgyes fenyveses milyen erdő?" --> kultúr), majd végre következett a kedvencem: irányszög bemérés alapján iránymenet végrehajtása :-). A 2-es pont felett a domboldalban, egy tisztásabban részen voltak sziklák, s azok közül az egyiknél volt egy számozatlan, 40 pontot érő ellenőrzőpont. Felvettem az irányszögét, majd bevettük magunkat a bozótosba, s törtettünk arrafelé. Lelkesen loholtam az élen a tájolómmal, egyik kedvenc tárgyammal :-).

drágaszágom és az ő tokja (handmade: Vera) :-)

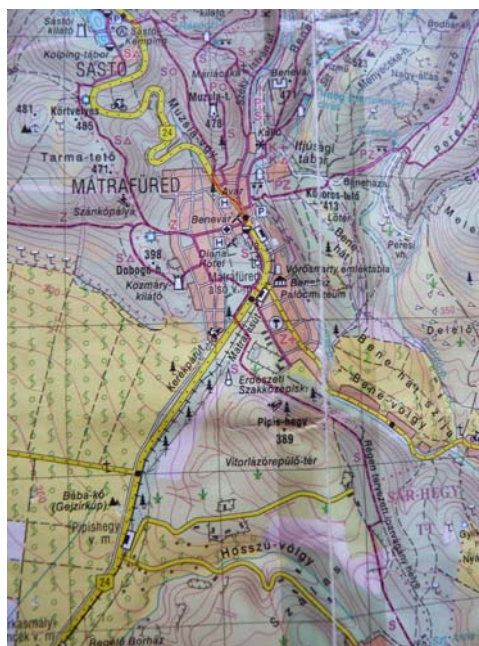
A tisztásfelé kiérve tőlem jobbra pillantottam meg a pontot jelző narancs-fehér bóját. Hm, sajnos nem pont oda értem ki. Azért boldog örömmel kiáltottam, hogy "itt a bója!", de Judit szavai lehűtöttek: hátha ez csak egy tévesztőbója! Merthogy olyanok is voltak: az igazi pontokhoz közel hamis bójákat helyezhettek el a szervezők, s ha azokkal igazoltuk a találatot, pontlevonás járt... Úgyhogy körülnéztünk a környéken, de nem találtunk más bóját, ezért Feri ennél lyukasztotta ki az igazolópapírunkat.

Judittal újfent összedugtuk a fejünket, s kisütöttük, hogy visszaereszkedünk a földútra, majd azon továbbhaladva teljesítünk egy terepi feladatos részt: a térképen bíborszín vonallal ábrázoltak egy szakaszt, ott kell megmondani az 1. és a 3., fára festett turistajelzés távolságát. Úgyhogy ledzsaltunk vissza a bozótoson az útra, majd figyeltük, hogy vajon mi lesz az a térképen fekete, egymásnak ellentétesen fordított csőrrel ábrázolt antropogén tereptárgy, ami a kérdéses szakasz kezdetét jelöli. Boldogan azonosítottunk egy átereszt (út alatti vízátervezető), majd némi töprengés után (mely a lépéseink hosszára, illetve a 100 m-en elkövetett lépések számára vonatkozott) Judit is és én is magunkba mélyedve lépkedni kezdtünk, közben számoltunk. Judit végül lépései alapján 129 m-re becsülte a kérdéses távot, míg nekem 121 jött ki, úgyhogy azt mondtuk: legyen akkor 125 m, ezt írtuk a papírra.

Most egy 40 pontot érő, lyukasztós ellenőrzőpontot néztünk ki, mely az úttól bal kéz felé, egy jelleghatáron helyezkedett el. Csaba csörtetett elő a bozótból, s intett: "csak itt lementek, és

ott lesz". Azért én bemértem az irányszöveget, de most megint a ponttól bal kézre esően értem oda... Kezdem gyanakodni a tájolómra, vagy a képességeimre. Igazoltunk, majd egy közeli, szintén 40 pontot érő, sűrű susnyában elhelyezkedő pont után vetettük magunkat. A térkép szerint itt megintcsak emberi eredetű tereptárgyak sorakoztak, melyeket a terepen betonoszlopokként azonosítottunk. Valamiféle határsáv lehetett itt, ezek talán kerítéstartó oszlopok voltak. Mindenesetre megtaláltuk a bóját az egyik tövében, de ahogy továbbindultunk, elbizonytalanodtunk kissé, így visszafutottam még egyszer körülnézni, nehogy másik oszlop tövében is legyen bója... Nem láttam, úgyhogy irány vissza a korábban elhagyott földút, mely mentén figyelt a **4-es pont**ként jelzett határkő, ahol a "hányas számú?" kérdésre kellett választ találnunk. Itt egy dombocskában egy fakaró állt, melyen eléggé halványan látszott egy négy számjegyből álló szám, ezt olvastuk le, illetve segítettünk leolvasni egy sporttársnak is, aki érkezett.

Ez után célba vettük a **13-as pontot**, mely a vitorlázórepülő-tér épületeinél helyezkedett el, s a kérdés ez volt: "ki készítette a díszítő elemeket?" Erre egy falra helyezett emléktáblán leltünk választ. Most stratégiázni kellett, hogy merre tovább, mert az idő vészesen fogyott. Tehát merre tudunk még sok pontot gyorsan összegyűjteni? Kinéztünk két 40 és egy 20 pontot érő pontot a közelben, s arra indultunk. Az elsőnél volt egy kamupont is: két egymáshoz közeli jellegfa tövében is volt bója. Lyukasztottunk legjobb belátásunk szerint. Aztán leszaladtunk az út mellett, hogy választ találjunk a "milyen szám van ráírva?" kérdésre a **3-as pont**nál, ahol a fekete x egy táblát jelölt, amin volt egy szám, így ez is meglett. Utána vissza, majd földúton észak felé, és kerestük az úttól nem messze bekarikázott sziklát, ahol szintén bója lapult. Találtunk is egy bóját, de elég közel volt az úthoz, és nagyon sziklát sem láttunk a kis bozótcsoportban, így nem voltunk benne biztosak, ez-e a pont, avagy ez egy kamupont. Kerégszélre elbókláztunk, de már alig volt időnk, úgyhogy ezt annyiban hagytuk. Gyorsan a közeli, bóját rejtő gödrök után vetettük magunkat, de itt is szívás volt: kéz egészen közeli gödörben is volt 1-1 bója... Nem tököltünk sokat, kigondoltuk, melyik a jó, és annál lyukasztottunk. Utána felszaporáztunk a Pipis-hegy csúcsára, merthogy ott volt a **11-es pont** a "mi ez?" kérdéssel. Utólag úgy gondolom, itt nem jót válaszoltunk, mivel a térképen volt egy fekete x, illetve egy határkő-jelzés, a terepen pedig találtunk egy földből kiálló fémcsövet, illetve egy háromszögelési pontot. Jelenlegi véleményem szerint a fémcsövet kellett volna válaszolni, de mi a HP-t írtuk be. Itt már nem voltunk elég figyelmesek az idő szorításában...

a helyszín turistatérképen

Gyorsan mentünk lefelé az úton, majd én még bekúsztam a rettenet-bozótosban néhány jellegfa irányába, amik egy 40 pontos ellenőrzési pontot rejtettek. Itt tényleg konkrétan kúsztam, olyan nagy tüskés bozótos volt, ahol állat-méretű járat-alagutakat használtam. A pont meglelt, de egyáltalán körül sem néztem, hogy van-e a közelben kamupont, úgy siettem. Ekkor már csak kb. 5 perc volt vissza az időnkől, szóval az már nyilvánvaló volt, hogy nem érünk be 2,5 óra alatt. Kitaláltuk, merre menjünk vissza, s arra még egy 40 pontosat megkeresünk. Azonban a kiszemelt ösvényt nem leltük meg, keresgélni nagyon nem volt idő, így tervet és irányt módosítva egy sziklás oldalon lévő pontot kerestünk meg. Kisvártatva még egy pontot találtunk, de megegyeztünk, hogy az elsőként meglelt pont a helyes. Lecsorogtunk egy ösvényen, aztán majdnem a cél felé vettük az irányt, de akkor még felmerült, hogy itt van nem messze még egy pont, arra is kanyarodhatnánk (ilyen mohók voltunk...). Úgyhogy robogtunk abba az irányba, s a szemből érkező sporttársak is biztattak, hogy itt van a pont közel mindjárt. Az meg is lett, aztán kitaláltuk, hogy átvágunk a kevésbé sűrűn, átmegyünk a légvezeték alatt, majd átkelünk egy vízfolyáson, ha nem nagyon sok víz van benne, és a kisvasút nyomvonalán térünk "haza". Én ereszkedtem le a vízfolyáshoz, melyben egy csöpp víz sem volt, és már-már átkeltem rajta, de akkor láttam meg, hogy a túloldalon kerítés húzódik. Valóban, utána a térképen is kiszúrtuk, hogy ez jelezve is van. Szóval vissza, és inkább a légvezeték nyiladékan mentünk. Ez randa egy rész volt, mivel a lekopasztott nyiladékon elkezdett kinőni a bozótos, melynek jelentős részét csipkebogyó vagy akác tette kis, szóval rendesen tépték a nadrágszárunkat. Jó szar volt itt haladni. A légvezeték töréspontjánál egy derékig érő sűrű bozótoson még átvágtunk, majd a legelsőként megkeresett 9-es pontnál bukkantunk ki a sínre. Miközben a célhoz tartottunk, kitöltöttük a mezei juharról szóló totót.

Beértünk, leadtuk a papírt, vettünk a kitűzőből, majd a többiekkel beszélgettünk, tárgyaltuk a versenyt meg az élet nagy dolgait. Hamarosan a szervezők egy autó oldalára kitétték az eredményeket, ahol is mi megdöbbenve olvastuk, hogy a Porszem mellett az "idöntúliak" szó szerepel pontszám helyett... Ugyan tudtuk, hogy nem értünk be időben, de azt gondoltuk, ezért csak pontlevonással fizetünk, de attól még pontot kapunk. Úgyhogy megérdeklődtem a szervezőknél, hogy is van ez, és akkor koppant az állunk, mikor megtudtuk: a 3 órán túl beérkezőket nem pontozzák... Állítólag 4 perccel csúsztunk ki a 3 órából... Ekkor átnéztük a menetutasítást, és lám, abban is benne volt ez a szabály... Ez volt, amit nem olvastunk el elég részletesen... Hüppögve hajtottam fejem Judit vállára, s szomorkodtunk egy kicsit, miközben Csaba szelíden leszidott minket, hogy szégyent hozunk a Porszem névre... :-)) Aztán felvidámodtunk, ahogyan ötleteltünk, hogy jövőre majd Idöntúliak néven indulunk, vagy Tér-idöntúliak néven, esetleg Földöntúliak néven stb. :-)) Csongor nagy odafigyeléssel követte az ő pontjaik kiszámolását, majd ő is átszámolta, és felhívta a szervező figyelmét, hogy tévedésből +100 pontot adott nekik :-)) Valójában, ha jól emlékszem, 600 valamennyi pontjuk lett, Csabának pedig 500 valamennyi.

Mindannyian levonultunk Mátrafüred központjába, hogy együnk-igyunk valamit. A Tölgy büfben fogyasztottunk (én palacsintát és forralt bort, nyammok voltak!), s közben jót beszélgettünk. Utána sajna kettévált a csapat: Gabi, Csongor és Csaba indultak haza, mi többiek pedig még - Judit kezdeményezésére - felmentünk Sástóra. Mint kiderült számomra, ez egy eléggé kiépített és preferált hely a Mátrában, de legalább tömérdek levéllel hintett erdei ösvényen mentünk odáig, s ott pedig volt egy 53 m magas kilátó, ami ugyan belépős volt (250,-), de megérte feldzsalni a csigalépcsőjén, mert tökéletes körpanoráma nyílt. A csúcok beazonosítását táblák segítették. Igencsak fűtt a szél...

Mivel térképet ide nem hoztunk magunkkal, nem másik útvonalon mentünk vissza Mátrafüredre, hanem ugyanazon. Azután jöttünk haza...

Igazán élvezetes verseny volt számomra, játék, erdő, tájékozódás, barátok címszavakkal :-)) Szörnyen élveztem az egészet, remélem, jövőre is jövünk! ... És muszáj lesz belekóstolnom már tényleg a tájfutásba is... :-))

